

Ран Босилек
Петльо и Врабчо

Петлю си кълвеше житце. Дойде Врабчо, примоли се:

– Дай ми, Петлю, да си кълвна. До ще време, ще си върна.

– С какво, Врабчо, ще си върнеш, като нищичко си нямаш!

– Ти не думай така, Петлю. Какво имам, какво нямам, аз самичък си го зная. Но и с нямането, братко, все ще ти помогна някак.

– Щом е тъй, хапни си малко – рече Петлю. Кълвна Врабчо, па подхвъркна на стобора и си весело зацърка.

Една сутрин рано-рано се промъкна Кума Лиса, влезе в Петлювите двори. Носи дълга броеница, па се кръсти и привежда, хапва трева и нарежда:

– Ах, постничко, ах, сладичко! Откак на манастир ходих, не искам месо да кусна. Ям си гъби и тревица.

Петлю гледа и се чуди:

– Какво думаш, Кума Лисо! Ти с тревица ли се храниш? И се кръстиш, и се кланяш. За светица ли се готвиш?

– Позна, Петлю. За светица. Ала голям грях си имам. Той ми тегне на душата. Знаеш, братко, не е скрито. Аз обичах да похапвам и ярчици, и петленца. За тоз грях се сега кая. И дойдох да ми простите.

– От всинца ни да си простена! – отговори й петелът. – Ние лошото не помним.

А лисицата се кланя и се кръсти, и нарежда:

– Благодаря, братко Петлю! Твоето сърце е златно. Ти роден си за светия. Грях е да останеш тука. Хайде с мене в манастира. Днес затам пак заминавам. Ще станеш и ти светия.

Ала двоуми се Петлю. Той и вярва, и не вярва на Лисините думи. А Лисана го придумва:

– Какво още мислиш, Петлю? Хайде с мене! Слез и тръгвай! Там е хубаво, повярвай. Аз съм, братко, предоволна. Затуй втори път отивам. За ядене недей мисли. Ще ни нагостят богато с манастирско едро жито.

Помами се герест Петлю. Слезе при Кума Лисана. А тя миловидно рече:

– Слушай, Петлю! Не ще е зле и кокошките да дойдат. Ще станат и те светици. За ядене да не мислят. Има и за тях пшеница.

– Да си жива, Кума Лисо, че се сещаш за рода ни! Хайде, слизайте, сестрици!

Но кокошките страхливи си стоеха на дървото. А най-старата му рече:

– А бре Петлю, какво правиш! Ти без ум ли си останал, та на Кума Лиса вярваш!

Стресва се Кума Лиса, че без Петля ще остане. Грабва го и хуква с него. Тича Лиса и си мисли: днес петленце ще си хапна!

Но изведнъж някой викна:

– Спри се, спри се, Кума Лисо!

Кума Лиса се обърна. Врабчо хвъркаше към нея.

– Казвай, Врабчо, какво има!

– Почакай, Кума Лисано! Всички кокошки пристигат! Размислиха и решиха в манастира с теб да дойдат. Поръчаха да ги чакаш.

Спря се насред път Лисана. А Врабчо назад се върна. Шарка бързопрак намери, на ухото му изцърка:

– Тръгвай, побратиме верен! Скоро в Лисината къща! Петля трябва да избавим! Иначе отиде, братко, певецът ни сладкогласен! Ще го схруска Кума Лиса!

Щом туй рече, хвъркна Врабчо. Припна Шарко подир него. Превариша Кума Лиса. В къщичката ѝ се скриха.

Дълго чакала Лисана, па си тръгнала към къщи. Раздумвала се самичка: „Излъга ме дрипав Врабчо. Но и петлето ми стига за гощавка тая вечер. Хубав манастир ще види на лисицата в устата!“

Кума Лиса в къщи влиза. Врабчо с поклон я посреща.

– Добре дошла, Кума Лисо!

– И ти добре дошъл, лъжльо! – виква Лиса ядовито. – След месцето на петлето ти добавка ще ми бъдеш!

– Бива, бива, Кума Лисо. Но аз и другар си вода. Той ще ти преседне малко.

Рипна Шарко, дръпна Лиса. И изпусна тя петлето, па с разкъсано кожухче хукна, скри се из гората.

Петлю дъх пое и рече:

– Живи да сте ми, другари! Добрината ви голяма нивга няма да забравя. Нов живот сега живея. Пред двама ви клетва давам:

– Няма вече да глупея!

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Недялков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3339>]